

Impulsem la negociació de plans LGTBI als convenis col·lectius

Pol Mena Gironès

Des de la publicació de l'RD 1026/2024, CCOO refermem el nostre compromís en la lluita per a la igualtat de la classe treballadora LGTBI.

Malgrat els avenços aconseguits en matèria de drets laborals i socials, encara existeixen discriminacions que afecten persones treballadores LGTBI en l'àmbit laboral. La falta de polítiques reals, en pro de les cosmètiques, a moltes empreses que s'erigeixen com a abanderades de la diversitat, però que són meres declaracions de principis, perpetuen situacions de desigualtat que hem d'erradicar.

Per aquesta raó, amb l'obligatorietat d'incloure mesures contra la discriminació de les persones LGTBI als convenis col·lectius, donem la màxima cobertura i la màxima protecció a les persones treballadores i assumim, així, el nostre compromís com a sindicat de la diversitat, declaració que està establerta en els Estatuts de CCOO. Aquestes mesures no només són eines per garantir la igualtat efectiva, sinó que també promouen espais laborals més segurs i respectuosos.

En aquest sentit, això inclou protocols contra l'assetjament per orientació sexual o identitat de gènere, mesures de formació i sensibilització, així com la visibilitat del col·lectiu dins les empreses. Instem les patronals i les administracions públiques a comprometre's fermament amb aquesta qüestió. Només amb una negociació col·lectiva valenta i àgil podrem avançar cap a una societat realment igualitària on ningú sigui discriminat per ser qui és o per estimar qui estima. CCOO treballarà (i treballa) incansablement perquè aquesta sigui una realitat tangible a tots els centres de treball. ●

Una mirada feminista davant la dana

El 29 d'octubre patírem, al País Valencià, una dana que va devastar una superfície de 238 km². L'impacte en vides humanes, danys materials i ambientals no té precedents a Espanya. 224 víctimes mortals i 3 persones desaparegudes encara, i 140.000 vehicles i centenars d'habitatges i negocis destrossats. Tres mesos després, no s'ha superat la situació d'emergència en nombrosos municipis. Els milions de tones de fang i residus de tot tipus encara es troben en parcs, polígons o instal·lacions esportives, sense oblidar-nos del mal patit, i les seues possibles conseqüències, de valor incalculable a l'Albufera, principal aiguamoll valencià.

Una dana que hauria de suposar un punt d'inflexió, perquè la ràbia i la impotència de la societat no tolerarà que la representació política no adopte mesures molt més ambicioses davant els riscos d'exposició al canvi climàtic, que està tenint afectació en molts aspectes de la nostra vida quotidiana.

Més enllà de les urgències que vam haver d'atendre en les primeres hores i dies, elaborarem una sèrie de propostes que traslladarem al Govern d'Espanya i al de la Generalitat Valenciana, des de la perspectiva de gènere que caracteritza la nostra organització.

Mesures estatals

Sol·licitarem l'ampliació de permisos retribuïts per les causes d'impossibilitat de desplaçament, treball de reconstrucció i neteja o cura de familiars. I és que respecte de la conciliació s'estaven donant diferents situacions, com l'impediment d'acudir a la feina per la necessitat d'atendre la cura de menors o persones dependents que tenien els centres tancats, o estaven oberts però no hi podien accedir per falta de vehicle, en tots dos casos amb manca d'una xarxa de suport. Aquesta casuística es va cobrir amb la creació expressa d'un permís retribuït nou respecte del de la COVID i proposat pel sindicat.

També plantejarem mesures de flexibilitat laboral, així com el restabliment del Pla MECUIDA, que possibilitava una reducció de fins al 100 % de la jornada laboral, però que havia d'anar acompanyat d'alguna prestació econòmica per no oblidar la perspectiva de gènere ni de classe, perquè no totes les famílies poden prescindir d'un salari, especialment les monoparentals femenines.

Propostes per al País Valencià

Era important rehabilitar i ampliar l'oferta de recursos públics pròxims a les zones devastades: escoles infantils, col·legis, instituts, residències, centres de dia i centres per a persones amb discapacitat. Entenim que, sobretot en els primers moments, era necessari que, mentre els pares i les mares feien gestions o netejaven els seus habitatges, els serveis públics se'n feren càrrec.

Considerarem prioritari que es fera un mapa, tant dels centres afectats com d'aquells pròxims a la zona que pogueren acollir menors i dependents, perquè en alguns casos és absolutament necessària l'atenció especialitzada, per exemple per a menors autistes. És imprescindible, a més, preveure una adequada atenció psicològica, així com afavorir la mobilitat a través del transport públic.

Així mateix, sol·licitarem a la Generalitat un complement per a aquelles persones, fonamentalment dones, acollides al Pla MECUIDA, però la Generalitat aquesta qüestió no s'ha dignat a dotar-la econòmicament ni a posar-la en marxa.

En definitiva, l'escut social ha estat impregnat de certa sensibilitat i perspectiva feminista, fonamentalment per part del Govern d'Espanya. ●